

[Finansministeren.]

Statens samlede løbende udgifter har, som jeg anførte i min forelæggelsestale, udgjort omkring 2 milliarder kr. Det er et meget stort tal, men jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål at sammenligne dette tal med statsudgifterne i årene før første verdenskrig, sådan som det ærede medlem hr. Viggo Starcke ynder at gøre det. Hvorfor mon det ærede medlem hr. Viggo Starcke forøvrigt ikke går endnu længere tilbage i tiden? Det plejer han jo ellers at nære stor forkærlighed for.

Hvad anvendes disse 2 milliarder kr. til? Ja, den, der uden forudsætninger af nogen art lyttede til finanslovdebatten, måtte vist få det indtryk, at disse penge blev givet ud med rund hånd til alle mulige helt urimelige formål. Der kan vist dog, ikke så meget af hensyn til det høje ting, der jo ved besked, som af hensyn til offentligheden være grund til at minde om, at statens penge kun gives ud efter meget nøje undersøgelse af det pågældende formåls berettigelse. Først gennemgås bevillingsansøgningerne i det enkelte fagministerium og af finansministeriet, inden de oversendes til finansudvalget, som giver den reelle bevilling, og som har mulighed for at skaffe sig alle relevante oplysninger om det pågældende forhold. Endelig bevilger rigsdagen som helhed udgifternes afholdelse, og de af rigsdagen udpegede statsrevisorer kontrollerer, at bevillingerne anvendes efter deres bestemmelse. Yderligere gennemgår hovedrevisoraterne hele statsregnskabet og kontrollerer, at alle dispositioner foregår i overensstemmelse med de af rigsdagen foreskrevne retningslinier.

De store udgiftsposter på statsbudgettet er til formål som undervisning, retspleje, politi og fængselsvæsen, medicinalvæsen, kirke, militær og administration, social forsyning, rabatordninger og pristilskud samt en række foranstaltninger til fremme af produktion og omsætning. Forhåbentlig kan der rundt omkring gennemføres besparelser. Muligvis vil der også efterhånden på visse områder kunne gennemføres betydende reduktioner i udgifterne, f. eks. vedrørende tilskudsordningerne, men i det store og hele er der tale om udgifter, som er nødvendige for hele samfundet, og om opretholdelse af funktioner, som er fundamentale enten for produktionen eller for hele samfundsordenen og de enkelte borgeres tryghed.

Regeringen har ved flere lejligheder udtalt sin tilslutning til den opfattelse, at tilskudsordningerne måtte betragtes som rent midlertidige foranstaltninger, som måtte søges

afviklet, så snart en lejlighed bød sig. Visse fremskridt i den retning er allerede gjort i de sidste to år. Tilskuddet til tørveproduktion, til hvedemel og gryn, til smør og fedt er ophævet, og der er som følge af prisudviklingen frem til devalueringen sket en reduktion i udgifterne til mælk og rugbrød. Som jeg allerede har påpeget, vil devalueringen medføre, at visse tilskudsbeløb igen stiger, og at man må overveje eventuelt at genindføre visse tilskudsordninger.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har her i sin ordførertale slået til lyd for, at man til trods for devalueringen søgte at fortsætte afviklingslinien, og det ærede medlem nævnte i den forbindelse afvikling af sukkerordningen som en særlig nærliggende mulighed. Tanken om en afvikling af den nuværende meget kunstige sukkerprisordning er ikke fremmed for ministeriet, den har været drøftet, og jeg kan sige, at vi har været indstillet på, at denne prisordning skulle afvikles snart, men vi har ment, at devalueringen måtte mane til forsigtighed på dette punkt. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tanke var imidlertid den, at man burde sammenknytte en afvikling af visse tilskudsordninger med tilsvarende skattelempelser. Jeg vil ikke på forhånd afvise dette synspunkt. Jeg vil dog stærkt understrege, at forudsætningen i givet fald må være, at de gennemførte skattelempelser kommer de samme befolkningsgrupper til gode, som rammes af de prisstigninger, tilskudsordningernes ophævelse giver anledning til. Vi vil ikke være med til at fordyre priserne på de levnedsmidler, der indgår i den brede befolknings forbrug, hvis det sker samtidig med skattelettelser for de højere indkomstgrupper. Jeg antager, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ikke er uenig med mig i denne grundindstilling.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke var i sin ordførertale meget ivrig for at få gennemført besparelser, og retsforbundet har jo i en højtidelig henvendelse forud for finanslovdebatten indbudt partierne til en drøftelse af 15 punkter, hvor der skulle være mulighed for besparelser.

Jeg vil gerne sige ligeud til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at hans ganske hemningsløse agitation gør det vanskeligt at tage hans omsorg for statsfinanserne helt alvorligt. Hans forespørgsel til minister fru Fanny Jensen om, hvad hun bruger sin bil til, skal jeg lade stå for, hvad den er. Det ærede medlem må jo selv synes, at spørgsmålet er vældig fikst fundet på. Og er der mange, som kan se andet end grov agitation i kravet om at ophæve tre ministerier? Det ærede med-